

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 15. oktobra 2015 *

„odločanje — Uradniki — Kadrovski predpisi za uradnike — Členi 73, 78 in 85a —
Prometna nesreča — Nacionalno pravo, ki se nanaša na ureditev objektivne odgovornosti —
Prenos terjatev na Evropsko unijo — Pojem ‚tretja oseba‘ — Samostojni pojem prava Unije — Pojem, ki
zajema vse subjekte, ki morajo v skladu z nacionalnim pravom povrniti škodo, ki jo je utrpela žrtev ali
njeni pravni nasledniki — Dajatve, ki niso dokončno breme Unije“

V zadevi C-494/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo
Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (prvostopenjsko frankofonsko sodišče
v Bruslju, Belgija) z odločbo z dne 13. oktobra 2014, ki je prispela na Sodišče 6. novembra 2014,
v postopku

Evropska unija

proti

Axa Belgium SA,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz (poročevalec), predsednik četrtega senata v funkciji predsednika petega senata,
D. Šváby, A. Rosas, E. Juhász in C. Vajda, judges,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Axa Belgium SA J. Oosterbosch, odvetnica,
- za belgijsko vlado S. Vanrie, J.-C. Halleux in C. Pochet, agenti,
- za Evropsko komisijo T. S. Bohr, agent, skupaj z J.-L. Fagnartom, odvetnikom,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez
sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: francoščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 73, 78 in 85a Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih Skupnosti, uvedenih z Uredbo Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti in o posebnih ukrepih, ki se začasno uporabljajo tudi za uradnike, zaposlene na Komisiji (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 2, str. 5), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, ESPJ, Euratom) št. 781/98 z dne 7. aprila 1998 (UL L 113, str. 4, v nadaljevanju: Kadrovski predpisi).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Evropsko unijo in družbo AXA Belgium SA (v nadaljevanju: Axa Belgium) glede vračila zneskov, ki jih je Evropska komisija izplačala enemu od svojih uradnikov iz naslova zdravstvenih stroškov, neprekinjenega izplačevanja osebnih prejemkov ter invalidske pokojnine zaradi prometne nesreče, v kateri sta bila udeležena ta uradnik in oseba, zavarovana pri Axa Belgium.

Pravni okvir

Pravo Unije

Kadrovski predpisi

- 3 Člen 1a(1) Kadrovskih predpisov določa:

„Uradniki so po teh kadrovskih predpisih upravičeni do enakega obravnavanja, brez neposredne ali posredne diskriminacije glede rase, političnega, svetovnonazorskega ali verskega prepričanja, spola ali spolne usmeritve, ne da bi to posegalo v posebne določbe, ki zahtevajo določen zakonski stan.“

- 4 Člen 73 teh kadrovskih predpisov določa:

„1. Uradnik je zavarovan od datuma začetka dela za primer poklicne bolezni in nesreče po pogojih iz pravil, ki jih sporazumno pripravijo institucije Skupnosti po posvetovanju z odborom za kadrovske predpise. K plačilu zavarovanja za tveganja, ki niso povezana z delom, prispeva do 0,1 % svoje osnovne plače.

V teh pravilih je določeno, za katera tveganja zavarovanje ne velja.

2. Izplačujejo se naslednje denarne dajatve:

[...]

- (b) V primeru popolne trajne invalidnosti:

Uradniku se izplača pavšalni znesek v osemkratni višini njegove letne osnovne plače, ki se izračuna na podlagi mesečnih zneskov plač, prejetih v 12-ih mesecih pred nesrečo.

[...]“

5 Člen 78 teh kadrovskih predpisov določa:

„Uradnik ima, tako kakor je predvideno v členih 13 do 16 Priloge VIII, pravico do invalidske pokojnine v primeru popolne trajne invalidnosti, zaradi katere ne more opravljati nalog delovnega mesta v svojem kariernem razredu.

Če je invalidnost posledica nesreče pri delu ali je povezana z opravljanjem dela, če je posledica poklicne bolezni, dejanja v splošno dobro ali tveganja življenja za rešitev drugega človeka, znaša invalidska pokojnina 70 % uradnikove osnovne plače.

[...]

Invalidska pokojnina se izračuna glede na uradnikovo osnovno plačo, ki bi jo prejemal za svoj razred, če bi bil v času, ko se pokojnina izplača, še v delovnem razmerju.

Invalidska pokojnina ne sme biti nižja od 120 % zneska življenjskega minimuma.

[...]“

6 Člen 85a teh Kadrovskih predpisov določa:

„1. Če smrt, poškodbo ali bolezen osebe, za katero veljajo ti kadrovski predpisi, povzroči tretja oseba, dobijo Skupnosti glede obveznosti, določenih v Kadrovskih predpisih, izhajajočih iz dogodka, ki je povzročil tako smrt, poškodbo ali bolezen, od žrtve ali tistih, ki so po njej zavarovani proti tretji osebi, subrogacijsko pravico, vključno s pravico tožbe.

2. Subrogacija, predvidena v odstavku 1, med drugim vključuje tudi naslednje:

— neprekinjeno izplačevanje osebnih prejemkov uradniku v skladu s členom 59 med začasno nezmožnostjo za delo,

[...]

— dajatve iz členov 72 in 73 ter pravila za njuno izvajanje, ki izhajajo iz zdravstvenega in nezgodnega zavarovanja,

[...]

— invalidske pokojnine, izplačane v primeru nesreče ali bolezni, ki povzroči trajno invalidnost, zaradi katere uradnik ne more več opravljati svojega dela,

[...]

3. Vendar pa Skupnosti ne prevzamejo pravic do odškodnine za povsem osebno oškodovanje, kakor je nematerialno oškodovanje, odškodnina za bolečine in trpljenje ali nadomestilo za izmaličenje in izgubo privlačnosti, ki presega dajatve za te primere po členu 73.

4. Določbe odstavkov 1, 2 in 3 Skupnostim ne preprečujejo neposredne tožbe.“

Belgijsko pravo

- 7 Člen 29a(1) zakona o obveznem zavarovanju odgovornosti za motorna vozila z dne 21. novembra 1989 (*Moniteur belge* z dne 8. decembra 1989, str. 20122, v nadaljevanju: zakon z dne 21. novembra 1989) določa:

„V primeru prometne nesreče, v kateri je bilo udeleženo eno ali več motornih vozil, v krajih navedenih v členu 2(1), in z izjemo materialne škode ali poškodb, ki jih je utrpel voznik posameznega motornega vozila, ki je udeleženo pri nesreči, vso škodo, ki nastane kot posledica telesnih poškodb ali smrti žrtev in tistih, ki so po njih zavarovani, plača zavarovalnica, ki v skladu s tem zakonom krije odgovornost lastnika, voznika ali imetnika motornega vozila. Ta določba se uporablja, tudi če je voznik namerno povzročil škodo.

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 8 Ga. Corrazzini, uradnica Komisije, je bila 28. maja 2002 kot pešec hudo poškodovana v prometni nesreči v kateri je bil udeležen g. Kohaila, zavarovan pri družbi Axa Belgium. V policijski preiskavi, ki je sledila tej nesreči, ni bila ugotovljena krivda g. Kohaile. Ta ugotovitev je bila potrjena v okviru pravnega postopka pred predložitvenim sodiščem.
- 9 Komisija za ugotavljanje invalidnosti, ki je bila ustanovljena pri Komisiji, je 6. novembra 2003 ugotovila, da je ga. Corrazzini popolno trajno invalidna, zaradi česar ne more opravljati nalog delovnega mesta, tako da je bila 3. decembra 2003 upokojena in ji je bila v skladu s členom 78, drugi odstavek, priznana pravica do prejemanja invalidske pokojnine, od 1. januarja 2004.
- 10 Komisija je prevzela kritje zdravstvenih stroškov ge. Corrazzini in ji je med 28. majem 2002 in 1. januarjem 2004 – dnevom, ko ji je izplačala invalidsko pokojnino – izplačevala plačo.
- 11 Komisija je že 27. junija 2002 družbi Axa Belgium poslala dopis, da bi jo obvestila, da bo ona uveljavljala pravice ge. Corrazzini. Ta institucija je 20. septembra 2004 od družbe Axa Belgium zahtevala vračilo zneskov, ki jih je izplačala v korist ge. Corrazzini.
- 12 Družba Axa Belgium je zavrnila plačilo tega vračila, ker Komisija ni dokazala odgovornosti njenega zavarovanca, zato je ta institucija zoper družbo Axa Belgium vložila tožbo pri belgijskih sodiščih, pri čemer je svoj zahtevek oprla med drugim na člen 29a zakona z dne 21. novembra 1989. Tribunal de police de Bruxelles je 6. januarja 2012 izdalo sodbo, s katero je zavrnilo ta zahtevek Komisije. Unija, ki jo zastopa Komisija, je zoper to sodbo vložila pritožbo pri Tribunal de première instance francophone de Bruxelles, ki je predložitveno sodišče, s katero je predlagala, naj se družbi Axa Belgium naloži plačilo zneska 392.650,14 EUR iz naslova zdravstvenih stroškov, priglašениh v korist ge. Corrazzini, nadaljnega izplačila njenih plač za obdobje od 25. maja 2002 do 31. decembra 2003 ter invalidske pokojnine za obdobje od 1. januarja 2004 do avgusta 2012 in izplačila zneska 167.970,03 EUR za plačilo invalidnine po 1. septembru 2012.
- 13 Družba Axa Belgium pred predložitvenim sodiščem trdi, da Unija ne more upravičeno uveljavljati pravic ge. Corrazzini, saj člen 85a Kadrovskih predpisov tožbo na podlagi subrogacijske pravice določa le zoper tretjo osebo. Družba Axa Belgium pa meni, da ni bilo dokazano, da je njen zavarovanec odgovoren za nesrečo. Predložitveno sodišče se torej sprašuje, kakšen je natančen obseg pojma „tretja oseba“ iz člena 85a Kadrovskih predpisov.

- 14 Predložitveno sodišče poleg tega meni, da vračila invalidske pokojnine, ki jo je Unija izplačala ge. Corrazzini, nikakor ni mogoče zahtevati na temelju tožbe na podlagi subrogacijske pravice iz člena 85a(1) Kadrovskih predpisov, ker Unija, ki uveljavlja pravice žrtve, ne more zahtevati več pravic, kot bi jih žrtev zoper „tretjo osebo“ imela v skladu z veljavnim nacionalnim pravom. Vendar pa naj bi bila invalidska pokojnina, ki jo je ge. Corrazzini priznala Unija, izključena s področja uporabe odškodninske obveznosti, ki je v skladu s členom 29a zakona z dne 21. novembra 1989 v korist ge. Corrazzini naložena družbi Axa Belgium, saj naj bi bila v skladu z nacionalno sodno prakso ta invalidska pokojnina ločena in neodvisna od škode, ki jo je utrpela ga. Corrazzini.
- 15 Predložitveno sodišče pa nasprotno meni, da se vračilo invalidske pokojnine, ki jo je ge. Corrazzini izplačala Unija, načeloma lahko zahteva na podlagi direktne tožbe iz člena 85a(4) Kadrovskih predpisov. V zvezi s tem meni, da nič ne nasprotuje temu, da se Unija, kot delodajalca žrtve, opredeli kot „upravičenec“ v smislu člena 29a zakona z dne 21. novembra 1989. Predložitveno sodišče pa se sprašuje, ali je pogoj iz tega člena, da bi morala Unija osebno utrpeti škodo, izpolnjen. V zvezi s tem poudarja, da čeprav v skladu z nacionalno sodno prakso vsaka oseba, ki mora opraviti plačilo na podlagi obveznosti, ki izhaja iz pogodbe, zakona ali drugega predpisa, lahko vloži tožbo zoper tretje osebe, pa je ta možnost izključena glede stroškov ali dajatev, ki morajo na podlagi besedila ali področja uporabe mednarodne pogodbe, zakona ali drugega predpisa dokončno ostati breme tistega, ki se je zavezal ali ki mora zavezo izvršiti v skladu z zakonom ali drugim predpisom.
- 16 V teh okoliščinah je Tribunal de première instance de Bruxelles prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
1. Ali je treba izraz „tretja oseba“ iz člena 85a(1) Kadrovskih predpisov za evropske uradnike razlagati samostojno v pravu Unije ali pa je treba pri tem uporabiti pomen tega izraza iz nacionalnega prava?
 2. Če ga je treba razlagati samostojno, ali ga je treba razlagati tako, da se nanaša na vse osebe, ki jim je mogoče pripisati smrt, nesrečo ali bolezen, ali pa samo na osebe, katerih odgovornost je nastala zaradi krivde, ki jo imajo?
 3. Če izraz „tretja oseba“ napotuje na nacionalno pravo, ali pravo Unije nalaga nacionalnemu sodišču, da ugotovi subrogacijski tožbi, ki jo je vložila Evropska unija, če je bil eden od njenih uradnikov žrtev prometne nesreče, v kateri je bilo udeleženo vozilo, v zvezi s katerim odgovornost ni bila dokazana, kolikor člen 29a zakona z dne 21. novembra 1989 o obveznem zavarovanju odgovornosti za motorna vozila določa samodejno izplačilo odškodnine šibkim udeležencem s strani zavarovalnic, ki krijejo odgovornost lastnika, voznika ali imetnika motornih vozil, vpletenih v nesrečo, ne da bi bilo treba dokazati odgovornost slednjih?
 4. Ali vsebina ali sistematika določb Kadrovskih predpisov za evropske uradnike pomenita, da morajo stroški, ki jih plača Evropska unija na podlagi členov 73 in 78 navedenih predpisov, dokončno ostati njeno breme?

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 17 Predložitveno sodišče s svojim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba pojem „tretja oseba“ iz člena 85a Kadrovskih predpisov razlagati tako, da napotuje na nacionalno pravo, ki se uporablja za smrt, poškodbo ali bolezen v smislu te določbe, ali pa je treba ta pojem znotraj pravnega reda Unije razlagati samostojno in enotno.

- 18 Najprej je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso Sodišča namen člena 85a Kadrovskih predpisov ni spremeniti veljavnih nacionalnih pravil za določitev, ali in koliko je odgovornost na tretji osebi, ki je povzročila poškodbo. Odgovornost tretje osebe ostane predmet materialnih pravil, ki jih nacionalno sodišče, pred katerim je žrtev začela postopek, običajno uporabi, to pomeni praviloma zakonodajo države članice, na katere ozemlju je nastala poškodba (sodba Clinique La Ramée in Winterthur, C-397/02, EU:C:2004:502, točka 17 in navedena sodna praksa).
- 19 Prvega vprašanja torej ni treba razumeti tako, da se nanaša na materialna pravila, ki določajo, ali in koliko je odgovornost na tretji osebi, ki je povzročila poškodbo, saj so ta pravila del veljavnega nacionalnega prava. To vprašanje se bolj nanaša na ugotovitev, ali pojem „tretja oseba“ zajema omejujoč element prenosa terjatev iz člena 85a Kadrovskih predpisov glede na razlikovanje med tema mehanizmoma povračila odškodnine žrtvam nesreče v nacionalnem pravu, pri čemer eden spada na področje odgovornosti in drugi na področje objektivne odškodnine, ali pa ga je treba razlagati samostojno in enotno znotraj pravnega reda Unije.
- 20 V skladu s členom 85a Kadrovskih predpisov namreč Unija lahko uveljavlja pravice žrtve ali njenih upravičencev, le kar zadeva njihove pravice in tožbe v zvezi s „tretjimi osebami“. Zato je treba za razlago tega pojma ugotoviti, ali ima prenos terjatev iz člena 85a Kadrovskih predpisov enoten pomen v celotni Uniji, ali pa je ta pomen odvisen od omejitve pojma odgovornosti glede na kategorije, določene v nacionalnem pravu.
- 21 Poudariti je treba, da v skladu z ustaljeno prakso Sodišča tako iz zahtev enotne uporabe prava Unije kot načela enakosti izhaja, da je treba izraze določbe prava Unije, ki izrecno ne napotuje na pravo držav članic za določitev njenega pomena in obsega v celotni Uniji, razlagati samostojno in enotno, pri čemer je treba skušati upoštevati kontekst določbe in namen zadevne ureditve (sodbi Deckmyn in Vrijheidsfonds, C-201/13, EU:C:2014:2132, točka 14 in navedena sodna praksa, in Modelo Continente Hipermercados, C-343/13, EU:C:2015:146, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 22 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da v členu 85a(1) Kadrovskih predpisov ni takega izrecnega sklicevanja v zvezi s pojmom „tretja oseba“.
- 23 Za ugotovitev, ali je treba navedeni pojem v pravnem redu Unije razlagati samostojno in enotno, je treba ob upoštevanju v točki 21 te sodbe navedene sodne prakse upoštevati zakonodajni okvir, v katerega spada člen 85a Kadrovskih predpisov, saj je namen tega člena ureditev pravnih razmerij med evropskimi institucijami in njihovimi uradniki, s tem da določa vrsto vzajemnih pravic in obveznosti (glej v tem smislu sodbo Johannes, C-430/97, EU:C:1999:293, točka 19).
- 24 V skladu s členom 1a Kadrovskih predpisov so uradniki po teh kadrovskih predpisih upravičeni do enakega obravnavanja, kar pomeni, da je treba navedene Kadrovske predpise praviloma v celotni Uniji razlagati samostojno in enotno.
- 25 V teh okoliščinah je treba pojem „tretja oseba“, ki določa obseg subrogacije iz člena 85a Kadrovskih predpisov, razlagati tako, da je njegova enotna uporaba mogoča v celotni Uniji.
- 26 Če bi bil namreč prehod pravic, ob upoštevanju razlage pojma „tretja oseba“, odvisen od tega, ali je v primerljivih odškodninskih ureditvah, določenih v različnih nacionalnih pravih, opredeljen tako, da se oziroma da se ne navezuje na odgovornost, bi lahko v korist določenih uradnikov prišlo do neenakosti. Medtem ko bi Unija lahko uveljavljala pravice uradnika, če bi nacionalno pravo opredeljevalo obveznost tretje osebe v zvezi s tem uradnikom tako, da se navezuje na odgovornost, pa bi bil tak prehod pravic izključen, če bi bila enaka obveznost, katere namen bi bil povračilo odškodnine žrtvi, v nacionalnem pravu opredeljena kot drugačna oblika odškodnine. Tako bi obstajalo tveganje, da uradniki, katerih pravice ne bi prešle na Unijo, dvakrat prejmejo odškodnino za isto škodo, medtem ko to ne bi veljalo za uradnike, katerih pravice bi prešle na Unijo.

- 27 Če bi bila torej razlaga pojma „tretja oseba“ odvisna od kategorij, določenih v nacionalnem pravu, bi obstajalo tveganje, da pravice uradnika, ki se nanašajo na položaj, ki se nanaša na odgovornost, na Unijo preidejo na podlagi enega nacionalnega prava, ne pa na podlagi drugega nacionalnega prava, zaradi česar bi na podlagi veljavnega nacionalnega prava nastale razlike pri uporabi Kadrovskih predpisov za uradnike v korist nekaterih uradnikov.
- 28 Iz tega sledi, da je treba pojem „tretja oseba“ iz člena 85a(1) Kadrovskih predpisov, za določitev obsega tam določenega prenosa pravic razlagati samostojno in enotno znotraj pravnega reda Unije.

Drugo vprašanje

- 29 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali se pojem „tretja oseba“ v smislu člena 85a(1) Kadrovskih predpisov nanaša le na tretjo osebo, ki je dolžna povrniti škodo zadevnemu uradniku, ki jo je storila s svojim krivdnim ravnanjem in je s tem povzročila škodo, ali na vse osebe, ki morajo v skladu z nacionalnim pravom povrniti škodo, ki jo je utrpela žrtev ali njeni upravičenci.
- 30 Najprej, kar zadeva besedilo člena 85a Kadrovskih predpisov je treba opozoriti, da čeprav se nemška različica izrecno sklicuje na pojem krivde z uporabo izraza „auf das Verschulden eines Dritten“, pa angleška različica uporablja bolj nevtralne izraze „ki jo je povzročila tretja oseba“ („caused by a third party“). Druge jezikovne različice – kot so španska („imputable a un tercero“), francoska („imputable à un tiers“), italijanska („imputabile a un terzo“), nizozemska („aan een derde is te wijten“), portugalska („imputável a um terceiro“) – pa se sklicujejo na pojem možnosti pripisa odgovornosti, vendar pa ne navajajo pojma krivde.
- 31 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča se formulacija določbe prava Unije, ki se uporablja v eni od jezikovnih različic, ne more uporabljati kot edina podlaga za razlago te določbe oziroma glede tega ne more imeti prednosti pred drugimi jezikovnimi različicami. Določbe prava Unije je treba namreč razlagati in uporabljati enotno ob upoštevanju različic v vseh jezikih Evropske unije. Če so med jezikovnimi različicami besedila določbe Unije razlike, je treba zadevno določbo razlagati glede na splošno sistematiko in namen ureditve, katere del je (sodba Léger, C-528/13, EU:C:2015:288, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 32 Iz tega sledi, da je treba ob upoštevanju razlik, ugotovljenih v točki 29 te sodbe med različnimi jezikovnimi različicami člena 85a Kadrovskih predpisov to določbo razlagati zlasti glede na njen namen.
- 33 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je namen pravice do prenosa pravic na Unijo, ki je določena v členu 85a Kadrovskih predpisov, izogibanje temu, da bi neki uradnik dvakrat prejel odškodnino za isto škodo. Če zaradi škode, ki jo je utrpel uradnik, za Unijo nastane obveznost izplačila dajatev na podlagi Kadrovskih predpisov temu uradniku, se da tveganju takšnega kopičenja izogniti le, če se uradniku v korist Unije odvzamejo pravice v zvezi s tretjo osebo, ki je odgovorna za škodni dogodek (glej v tem smislu sodbi Royale belge, C-333/90, EU:C:1992:94, točka 9 in navedena sodna praksa, in Lucaccioni/Komisija, C-257/98 P, EU:C:1999:402, točka 20).
- 34 Ta cilj pa je mogoče v celoti doseči le, če prenos pravic, ki ga določa navedeni člen, zajema sisteme vračila odškodnine žrtvam nesreč, ne glede na to, ali se v zadevnem nacionalnem pravu štejejo za sistem krivdne odgovornosti ali drugo oblika obveznosti vračila odškodnine, in to tudi takrat, ko določajo, kot ureditev iz postopka v glavni stvari, da mora tretja oseba povrniti škodo ne glede na krivdo.
- 35 Ob upoštevanju namena prenosa pravic, ki je določen s členom 85a Kadrovskih predpisov, je treba torej pojem „tretja oseba“ razlagati široko in ga ni mogoče omejiti le na krivdno odgovornost.

- 36 Zato je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da se pojem „tretja oseba“ v smislu člena 85a(1) Kadrovskih predpisov nanaša na vse subjekte, vključno z zavarovalnico, ki so na podlagi nacionalnega prava dolžni povrniti škodo, ki jo je utrpela žrtev ali njeni pravni nasledniki.

Tretje vprašanje

- 37 Ob upoštevanju odgovorov na prvi vprašanji ni treba odgovoriti na tretje vprašanje.

Četrto vprašanje

- 38 Predložitveno sodišče s četrтим vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Kadrovske predpise razlagati tako, da morajo v okviru direktne tožbe na podlagi člena 85a(4) teh kadrovskih predpisov dajatve, ki jih mora Unija izplačati na podlagi, prvič, člena 73 teh kadrovskih predpisov, namen katerih je kritje zdravstvenega in nezgodnega zavarovanja, in drugič, člena 78 teh kadrovskih predpisov, in sicer za izplačilo invalidske pokojnine, dokončno ostati njeno breme.
- 39 Najprej je treba poudariti, da kot izhaja iz predloga za sprejetje predhodne odločbe, zato ker invalidska pokojnina v skladu z nacionalno sodno prakso za žrtev nesreče iz postopka v glavni stvari ni škoda, jo je treba šteti za ločeno in neodvisno od škode, ki jo je utrpela. Vendar pa obveznost Unije, da na podlagi členov 73 in 78 Kadrovskih predpisov v korist žrtve izplačuje dajatve, lahko pomeni lastno škodo za Unijo.
- 40 Po mnenju predložitvenega sodišča naj bi bila namreč na podlagi nacionalnega prava, na katerega se sklicuje v točki 14 te sodbe, taka možnost izključena, če bi morala zadevna dajatev na podlagi veljavne ureditve dokončno ostati breme Unije.
- 41 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da bi lastna škoda, ki jo utрпи Unija, izhajala iz obveznosti, ki ji je naložena, in sicer da mora žrtvi izplačevati dajatve na podlagi členov 73 in 78 Kadrovskih predpisov, in bi zato za Unijo pomenila obveznost na podlagi Kadrovskih predpisov.
- 42 Kar zadeva vprašanje, ali morajo dajatve iz členov 73 in 78 Kadrovskih predpisov dokončno ostati breme Unije, je treba opozoriti, prvič, da člen 85a(4) Kadrovskih predpisov izrecno določa, da Unija ni omejena na to, da na podlagi prehoda pravic v skladu s členom 85a(1) teh Kadrovskih predpisov uveljavlja povrnitev škode, ki so jo utrpeli njeni uradniki, temveč lahko vloži tudi direktno tožbo za povrnitev lastne škode, zlasti v zvezi z dajatvami, ki jih mora izplačevati na podlagi navedenih kadrovskih predpisov.
- 43 Drugič, čeprav narava invalidske pokojnine iz postopka v glavni stvari kaže posebnost, vezano na razmerje, urejeno s Kadrovskimi predpisi med Unijo in njenimi uradniki, pa spoštovanje te obveznosti ne zahteva, da morajo dajatve, izplačane iz naslova invalidske pokojnine, dokončno ostati breme Unije.
- 44 Glede na zgoraj navedeno je treba na četrto vprašanje odgovoriti, da Kadrovskih predpisov ni mogoče razlagati tako, da morajo v okviru direktne tožbe na podlagi člena 85a(4) teh kadrovskih predpisov, dajatve, ki jih mora Unija izplačevati na podlagi, prvič, člena 73 navedenih kadrovskih predpisov, namen katerih je kritje zdravstvenega in nezgodnega zavarovanja, in drugič, člena 78 teh kadrovskih predpisov za izplačilo invalidske pokojnine, dokončno ostati njeno breme.

Stroški

- 45 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. **Pojem „tretja oseba“ iz člena 85a(1) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti, uvedenih z Uredbo Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti in o posebnih ukrepih, ki se začasno uporabljajo tudi za uradnike, zaposlene na Komisiji, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, ESPJ, Euratom) št. 781/98 z dne 7. aprila 1998, je treba razlagati avtonomno in enotno znotraj pravnega reda Unije.**
2. **Pojem „tretja oseba“ iz člena 85a(1) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti, uvedenih z Uredbo št. 259/68, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 781/98, se nanaša na vse subjekte, vključno z zavarovalnico, ki so na podlagi nacionalnega prava dolžni povrniti škodo, ki jo je utrpela žrtev ali njeni pravni nasledniki.**
3. **Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti, uvedenih z Uredbo št. 259/68, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 781/98, ni mogoče razlagati tako, da morajo v okviru direktne tožbe na podlagi člena 85a(4) teh kadrovskih predpisov dajatve, ki jih mora Unija izplačevati na podlagi, prvič, člena 73 navedenih kadrovskih predpisov, namen katerih je kritje zdravstvenega in nezgodnega zavarovanja, in drugič, člena 78 teh kadrovskih predpisov za izplačilo invalidske pokojnine, dokončno ostati njeno breme.**

Podpisi